

**BG**

**BG**

**BG**



ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 13.4.2011  
COM(2011) 169 окончателен

2011/0092 (CNS)

Предложение за

**ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА**

**за изменение на Директива 2003/96/ЕО относно реструктурирането на правната  
рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и  
електроенергията**

{SEC(2011) 409 окончателен}

{SEC(2011) 410 окончателен}

## ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

### 1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Енергийните данъци се начисляват традиционно по редица причини, по-специално с цел събиране на приходи, но също и за оказване на въздействие върху поведението на потребителите — за по-ефективно използване на енергията и за избор на екологично по-чисти енергоизточници. С оглед осигуряване на добро функциониране на вътрешния пазар, редица ключови аспекти на енергийните данъци вече се управляват на равнището на ЕС съгласно Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. за реструктуриране на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията<sup>1</sup> (наричана тук също „Директивата за енергийното данъчно облагане“ или „ДЕДО“).

От времето, когато бе приета ДЕДО настъпиха значителни промени в съответната политическа рамка. Бяха определени конкретни и амбициозни цели на политиката в областта на енергетиката и изменението на климата за периода до 2020 г. Приетият в 2009 г. пакет от документи за климата и енергетиката осигурява политическа рамка за постигането на тези цели по един икономически ефективен и справедлив начин. Енергийните данъци представляват инструмент, който държавите-членки могат да използват за постигането на поставените цели. Например оценката на въздействието, използвана при разработването на Предложението на Комисията за пакет от документи в областта на политиката за климата и енергетиката<sup>2</sup>, показва, че е възможно да се постигне подобрене на общото благосъстояние и икономическата ефективност, като бъдат използвани генериращи доход инструменти — например данъчното облагане, за намаляване на емисиите в секторите, които са извън Схемата на Общността по Директива 2003/87/ЕО<sup>3</sup> (наричана тук също „Европейската схема за търговия с емисии“ или „СТЕ на ЕС“).

За да се осигури в тази нова ситуация една подходяща за използване рамка за енергийните данъци, Европейският съвет на своята сесия през март 2008 г. поиска ДЕДО да бъде приведена в по-точно съответствие с целите на политиката на ЕС в областта на климата и енергетиката<sup>4</sup>. В този смисъл, настоящото предложение е насочено към постигането на следните цели:

- (1) Да се осигури такова третиране на енергоносителите в ДЕДО, което да гарантира равноправни условия за потребителите на енергия, независимо от вида на използвания енергоносител.

---

<sup>1</sup> ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51.

<sup>2</sup> SEC (2008) 85 том II, стр. 51 и нататък

<sup>3</sup> Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, ОВ L 275, 25.10. 2003 г., стр. 32

<sup>4</sup> Сесия на Европейския съвет, състояла се на 13-14 март 2008 г., Заключение на Председателството (7652/1/08 rev.1, 20/05/2008).

- (2) Да се осигури подходящо адаптирана правна рамка за данъчното облагане на възобновяемите енергийни източници.
- (3) Да се осигури правна рамка за прилагането на обвързано с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, в допълнение към ценовия сигнал по отношение на емисиите на парникови газове, създаван от Европейската схема за търговия с емисии, без да се получава дублиране на тези два инструмента.

- **Общ контекст**

С настоящото предложение се цели да бъдат направени необходимите адаптации на някои от основните разпоредби на ДЕДО, като се осигури по-висока степен на последователност в начина, по който енергийните данъци допринасят за постигане на целите за намаляване на енергопотреблението и за използване на по-чисти видове енергия в ЕС. В сегашния си вид ДЕДО поражда, по-специално, следните проблеми:

Първо, тя не осигурява желаната степен на последователност в третирането на основните фосилни енергоносители и електроенергията. Като се има предвид какво е енергийното съдържание на различните продукти, минималните нива на данъчно облагане варират значително в зависимост от продукта, за който се отнасят. По този начин някои продукти са облагодетелствани спрямо други, като най-благоприятното третиране е при въглищата. Това означава също, че някои предприятия са облагодетелствани в сравнение с други, в зависимост от използвания енергиен източник.

Второ, ценовият сигнал, въведен с ДЕДО посредством минималните нива на данъчно облагане, не е в съответствие с необходимостта от противодействие срещу изменението на климата. Разпоредбите на директивата не са подходящо адаптирани, така че да осигуряват добро функциониране на вътрешния пазар в случаите, при които държавите-членки биха приложили обвързано с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, с цел намаляване на тези емисии.

Трето, въпреки нарастващата пазарна роля на възобновяемите горива, тяхното данъчно третиране съгласно ДЕДО все още се базира на правила, разработвани по времето когато тези горива все още представляваха само алтернативни пазарни ниши, без голямо пазарно значение. Стандартното данъчно облагане на възобновяемите горива се основава на количеството им и на приложимата данъчна ставка на фосилния горивен продукт, замества от съответния възобновяем продукт. Не се взема под внимание по-малкото енергийно съдържание на възобновяемите горива и, по този начин, прилагането на една и съща данъчна ставка води до сравнително по-висока данъчна тежест в сравнение с тази при конкурентните фосилни горива. Държавите-членки могат само да коригират този ефект и, в случаите когато е необходимо, да компенсират разликите в производствените разходи като прилагат благоприятно данъчно третиране съгласно член 16 от ДЕДО. По този начин, стандартното данъчно третиране на възобновяемите горива не е адаптирано към техните характеристики и всяко евентуално адаптиране може да стане само под формата на опцията за въвеждане на данъчно облекчение, което е предмет на стриктно оценяване като държавна помощ.

Четвърто, енергийните данъци съгласно ДЕДО се начисляват по един и същ начин, независимо дали в съответния конкретен случай има или не ограничение на емисиите на CO<sub>2</sub> по Европейската схема за търговия с емисии на ЕС. В резултат на това, различните механизми в законодателството на ЕС, предназначени да ограничават тези

емисии, могат в някои случаи да се дублират, а в други случаи съвсем да отсъстват. И двете ситуации са нежелани, тъй като водят до загуба на икономическа ефективност и/или до изкривявания на вътрешния пазар.

- **Съществуващи разпоредби в областта на предложението**

В Директива 2003/96/ЕО са определени облагаемите енергийни продукти, видовете употреба, които ги правят облагаеми, и минималните данъчни ставки, приложими към всеки продукт, в зависимост от това дали той се използва като транспортно гориво, като гориво за определени промишлени и търговски цели, или като гориво за отопление.

- **Съгласуваност с други политики и цели на ЕС**

Настоящото предложение е в съответствие с основните политики и цели на ЕС. Неговата цел е да се осигури, във връзка с енергийното данъчно облагане, че вътрешният пазар ще продължи да функционира нормално, при все че държавите-членки ще трябва да допринасят за изпълнение на целите на ЕС в областта на енергетиката и изменението на климата. Също така, с оглед на съгласуваност с приетия в 2009 г. пакет от документи за климата и енергетиката, настоящата проектодиректива следва да влезе в сила от 1 януари 2013 г.

## **2. РЕЗУЛТАТИ ОТ ОБСЪЖДАНЯ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО**

- **Обсъждания със заинтересовани страни**

При формулирането на настоящото предложение бяха взети предвид редица външни приноси. Тези приноси бяха получени под формата на отговори в рамките на обществено обсъждане, иницирано във връзка със Зелената книга за пазарните инструменти<sup>5</sup>, както и при директни консултации с държавите-членки и с други заинтересовани страни. За целите на оценката на въздействието бяха възложени (от страна на ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“) и външни проучвания.

В Зелената книга за пазарните инструменти са посочени, наред с други неща, областите в които се предвиждат изменения на ДЕДО, както и възможните пътища за по-нататъшно развитие. По-специално, разгледан е въпросът за евентуално реструктуриране на ДЕДО, с оглед по-добре да се отрази фактът, че енергийното данъчно облагане има повече от една цели (от една страна — генериране на приходи и енергоспестяване, от друга — екологични съображения).

- **Оценка на въздействието**

За да се определи най-добрият възможен начин за постигане на различните цели на разглежданата политика, няколко вида подход бяха разгледани и сравнени със *сценария на базовата линия (обичайната практика)*. При този сценарий не би имало по-нататъшни промени в съществуващата рамка за енергийно данъчно облагане, която би влязла в действие по отношение на всички държави-членки след изтичането на

---

<sup>5</sup> Зелена книга относно пазарните инструменти за опазване на околната среда и за целите на свързаните с това политики (СОМ(2007) 140 от 28 март 2007 г.).

оставащите преходни периоди. При това положение, ДЕДО не би била допълнително съобразена с целите на ЕС в областта на енергетиката и изменението на климата. Резултатите от други два вида действия — а именно, преразглеждане на по-късен етап на ДЕДО или координиране на данъците вместо такова преразглеждане биха били близки до тези при сценария на базовата линия, защото, наред с други неща, подобни действия не биха довели до постигането на навременни резултати. Бяха разгледани следните подходи:

- **Преразглеждане на съществуващото данъчно третиране на различните енергоносители чрез въвеждането на единен критерий:** данъчното третиране на различните продукти би могло да бъде уеднаквено въз основа на тяхното съответно енергийно съдържание, с оглед енергийните данъци да са по-неутрални и да се ограничат негативните ефекти върху действието на други инструменти и политики (Вариант за политика № 1); от друга страна, уеднаквяването би могло да се основава на генериращото CO<sub>2</sub> емисии въглеродно съдържание на различните продукти, така че енергийните данъци системно да отразяват специфичните емисии на CO<sub>2</sub> на съответните продукти, с оглед постигането на целите на ЕС в областта на политиката за противодействие на изменението на климата (Вариант за политика № 2).
- **Преразглеждане на структурата на директивата,** като се вземат предвид различните цели на енергийните данъци (от една страна — генериране на приходи и енергоспестяване, от друга — екологични съображения): този подход би довел до специфични данъци на национално равнище във връзка с емисиите на CO<sub>2</sub>, в съчетание с изискване останалите енергийни данъци да са неутрални, т.е. да третират еднакво различните енергоносители, за да не пречат правилното действие на обвързаните с емисиите на CO<sub>2</sub> данъци. Този подход е застъпен във Вариант за политика № 3 и в два специфични за транспорта варианти за политика — № 5 и № 6.
- **Въвеждане на допълнителен единен данък, обвързан с емисиите на CO<sub>2</sub>:** такъв данък би бил въведен в допълнение към вече начисляваните данъци по ДЕДО, по такъв начин, че да допълни Европейската схема за търговия с емисии (Вариант за политика № 4).

Последиците от евентуалното прилагане на различните видове подход бяха анализирани в оценката на въздействието. Резултатите от тази оценка са обобщени в доклада за оценката на въздействието. Имайки предвид как различните варианти за политика допринасят за постигане на посочените по-горе цели, както и необходимостта да се зачитат бюджетните интереси на държавите-членки, а също и съображенията за безпристрастност, в оценката на въздействието бе определена за предпочетена комбинация, базираща се на Вариант за политика № 3, в съчетание с Вариант за транспортна политика № 6. Настоящото предложение се основава на тази предпочетена комбинация от политики.

Оценката на въздействието показва, че горепосочените цели могат да бъдат постигнати без разходи за икономиката и дори че преразглеждането може да доведе до приходи за икономиката, особено ако допълнителните приходи от обичайното данъчно облагане на енергопотреблението или от обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане бъдат използвани за намаляване на вноските за обществено осигуряване от страна на работодателите. Също така, оценката на въздействието показва, че преразглеждането на ДЕДО не би създавало неоправдана тежест за предприятията и не би довело до загуба на конкурентноспособност на отраслово равнище. Освен това, едновременното

преразглеждане на данъчното облагане на моторните и отоплителните горива намалява риска от отрицателни въздействия върху дистрибуцията, както и риск често произтича от политиките, водещи до увеличаване на цените на отоплителните енергоносители. В този контекст, оценката на въздействието потвърди ключовото предимство на такова данъчно облагане, което (в допълнение към своето въздействие върху поведението на потребителите) генерира приходи, които могат да послужат за финансиране на придружителни мерки; по такъв начин, оценката на въздействието показва как могат да се вземат мерки по свързаните с дистрибуцията проблеми. От друга страна, обаче, оценката на въздействието показва също, че въздействията върху дистрибуцията за домакинствата се отличават в различните държави-членки в по-голяма степен в сравнение с всеки друг конкретен вид въздействия, т.е. от тази гледна точка възможността за освобождаване на домакинствата от съответното данъчно облагане на национално равнище изглежда обоснована.

### 3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Обобщение на предлаганите мерки**

Комисията предлага следните разпоредби да влязат в сила от 2013 г.:

*1. Да се въведе изрично разграничение между енергийните данъци, които са конкретно обвързани с емисиите на CO<sub>2</sub>, произтичащи от използването на съответните продукти (т.е. данъците, обвързани с емисиите на CO<sub>2</sub>) от една страна, и енергийните данъци на база енергийното съдържание на продуктите (обичайното облагане на енергопотреблението).*

Обвързаните с емисиите на CO<sub>2</sub> данъци биха се базирали на референтните емисионни фактори, формулирани в точка 11 на приложение I към Решение 2007/589/ЕО на Комисията<sup>6</sup>. Обичайното данъчно облагане на енергопотреблението би следвало да се базира на стойностите на долната топлина на изгаряне на енергийните продукти (респективно на дименсионните коефициенти, използвани за изразяване на количеството електроенергия), посочени в приложение II към Директива 2006/32/ЕО<sup>7</sup>, или за биомасата или продуктите, произведени от биомаса — в приложение III към Директива 2009/28/ЕО<sup>8</sup>.

От друга страна, обаче, емисионните фактори за емисии на CO<sub>2</sub> и долните топлини на изгаряне на биомасата или продуктите, произведени от биомаса, за които в член 17 от Директива 2009/28/ЕО са формулирани критерии за устойчиво развито производство (на транспортни биогорива или други течни горива от биомаса, съгласно дефинициите в член 2, буква з) и буква и) от цитираната директива), следва да са в сила само ако са спазени тези критерии (вж. член 1, точка 1) от настоящото предложение, отнасящ се за член 1 от ДЕДО). Следователно, транспортните биогорива или другите течни горива от

---

<sup>6</sup> Решение 2007/589/ЕО на Комисията от 18 юли 2007 година за създаване на насоки за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 229, 31.8.2007 г., стр. 1).

<sup>7</sup> Директива 2006/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяването на енергийни услуги и за отмяна на Директива 93/76/ЕИО на Съвета (ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 64)

<sup>8</sup> Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16).

биомаса (biofuels or bioliquids), които не отговарят на тези критерии, биха били облагани въз основа на съответния фактор за емисиите на CO<sub>2</sub> и на долната топлина на изгаряне на еквивалентното моторно или отоплително гориво.

Съображенията за икономическа ефективност са в полза на въвеждането на обвързани с емисиите на CO<sub>2</sub> данъци, като допълнение към Европейската схема за търговия с емисии. От друга страна, държавите-членки би следвало да могат да продължат данъчното облагане на моторни и отоплителни горива и за други цели — т.е. за генериране на приходи, което не е свързано с намаление на парниковите газове. За да се даде възможност за съвместяването на такива различни цели и да се осигури, доколкото е възможно, че всички те могат да бъдат преследвани по един съгласуван начин, би следвало данъците, които не са обвързани с емисиите на CO<sub>2</sub>, да се базират на енергийното съдържание на енергоносителите.

*2. Да се разшири обхватът на ДЕДО — по отношение на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане — така че да включва и енергийни продукти, които по принцип попадат в обхвата на Директива 2003/87/ЕО, като в същото време бъде предвидено изрично освобождаване от обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане в случаите, обхванати от Европейската схема за търговия с емисии по силата на посочената директива.*

Комбинацията от изменения следва да осигури плавно допълване от страна на ДЕДО на Директива 2003/87/ЕО — по отношение на необходимостта от ценови сигнал във връзка с емисиите на CO<sub>2</sub> (вж. по-специално член 1, точка 1 и точка 4, буква а) от предложението, отнасящи се за член 1 и член 4, параграф 2 от ДЕДО), като в същото време се избегне дублиране между Европейската схема за търговия с емисии, от една страна, и имащото същото предназначение данъчно облагане — от друга (вж. член 1, точка 11, буква а), подточка ii) от предложението, отнасяща се за член 14 от ДЕДО).

Също така, необходимо е да се ограничи потенциалното ценово въздействие на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане върху тези сектори или подсектори, за които се смята, че са изложени на значителен риск от изместване на въглеродни емисии по смисъла на член 10а, параграф 13 от Директива 2003/87/ЕО. Следователно, необходимо е да се предвидят преходни мерки, така че да не се допусне неоправдано голямо въздействие върху цените, като в същото време да се поддържа екологичната ефективност на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане. В това отношение, би следвало да се почерпи вдъхновение от идеята за режима на безплатното предоставяне на квоти за емисии на парникови газове по Директива 2003/87/ЕО (вж. предложението нов член 14а от ДЕДО [член 1, точка 12 от настоящото предложение]). Други стопански сектори или подсектори също може да са застрашени от изместване на въглеродни емисии. Понастоящем Комисията подготвя доклад, разглеждащ риска от изместване на въглеродни емисии от селскостопанския сектор. Веднага след като този доклад стане готов, Комисията ще предприеме подходящи последващи действия, с които да осигури еднакво третиране в бъдещата ДЕДО на всички сектори, застрашени от изместване на въглеродни емисии, било като осигури вземане под внимание на изводите от този доклад при текущите дискусии в Съвета относно предложението за преразглеждане на ДЕДО, или — ако докладът не бъде завършен преди приемането на настоящото предложение — чрез отделна законодателна инициатива.

В останалите случаи, които не представляват обвързано с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, обхватът на ДЕДО остава непроменен.



*3. Да се преразгледат минималните нива на данъчно облагане, за да може по-специално да се осигури, че те отразяват по един последователен начин емисиите на CO<sub>2</sub> и долната топлина на изгаряне на различните енергоносителни, като бъдат предвидени преходни периоди в случаите, при които това е необходимо (вж. член 1, точки 6, 7, 8 и 23 от предложението, отнасящи се за членове 7, 8 и 9 от ДЕДО, както и приложение I към директивата).*

За да се осигури последователност в третирането и на тези облагаеми продукти, за които няма определени минимални нива на данъчно облагане, Комисията предлага също да бъде изменен член 2, параграф 3 от ДЕДО (вж. член 1, точка 2, буква б) от предложението, отнасяща се за член 2, параграфи 3 и 4 от директивата). В случай че Решение 2007/589/ЕО, Директива 2006/32/ЕО или Директива 2009/28/ЕО не съдържат референтна стойност, отнасяща се за съответния енергиен продукт, държавите-членки следва да използват съответната налична информация за неговата долна топлина на изгаряне и/или неговите емисионни фактори (за емисиите на CO<sub>2</sub>). Освен това, трябва да бъде запазвана реалната стойност на минималните нива на данъчно облагане. Би следвало минималните ставки на обичайното облагане на енергопотреблението периодично да бъдат автоматично актуализирани на база изменението на реалната им стойност, така че да бъде запазено сегашното равнище на хармонизиране на ставките; с оглед да се намали инфлационният натиск, произтичащ от цените на енергийните и хранителните продукти, тази актуализация трябва да се прави въз основа на промените в общия за целия ЕС хармонизиран индекс на потребителските цени, невключващ енергийните продукти и непреработените храни, които се публикува от Евростат (вж. член 1, точка 4, буква б) от предложението, отнасяща се за нов параграф 4, който да бъде добавен към член 4 от ДЕДО). Тъй като обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане допълва действието на Директива 2003/87/ЕО, пазарната цена на квотите за емисии следва да бъде внимателно проследявана при периодичното (на всеки пет години) преразглеждане на директивата, както е посочено в член 1, точка 21 от предложението.

*4. Да се изисква от държавите-членки при определянето на националните нива на данъчно облагане да възпроизведат съотношението, което съществува между определените в ДЕДО минимални нива на данъчно облагане на различните енергоносителни (вж. член 1, точка 4, буква б) от предложението относно добавянето на нов параграф 3 към член 4 от ДЕДО).*

С това изискване се цели последователният подход в третирането на енергоносителите да обхване и национално определяните нива на данъчно облагане (които могат да са над формулираните в ДЕДО минимални нива). За моторните горива изглежда подходящо да се предвиди преходен период до 2023 г., като се имат предвид големите различия между ставките, които се прилагат за тези горива в редица от държавите-членки.

*5. Да се премахне възможността на държавите-членки да имат различно данъчно третиране на стопанското и нестопанското използване на газьола като моторно гориво (вж. член 1, точка 6 от предложението, заменяща член 7 от ДЕДО).*

Възможността на държавите-членки да поддържат по-ниско ниво на данъчно облагане на стопанското използване на газьола като моторно гориво (в сравнение със съответното нестопанско използване) вече не би била съвместима с изискването за подобряване на енергийната ефективност и за вземане на мерки срещу все по-голямото

въздействие на транспорта върху околната среда. Поради това Комисията предлага тази възможност да отпадне.

Във връзка с това, предложението от 2007 г. относно член 7 на ДЕДО<sup>9</sup> става безпредметно и следователно се оттегля.

*б. Където е възможно, да се опрости структурата на минималните данъчни нива*

Премахва се съществуващото досега разграничение между стопанското и нестопанското ползване на енергийните отоплителни продукти и на електроенергията (вж. таблица В в приложението към настоящото предложение). Минималните нива на данъчно облагане за някои промишлени и стопански употреби на моторните горива (вж. таблица Б в приложението към настоящото предложение) са поставени в съответствие с минималните нива на данъчно облагане на същите продукти, в случай че се използват като отоплително гориво (вж. таблица В в приложението към настоящото предложение). И накрая, като се има предвид, че оловосъдържащият бензин се превърна в рядко срещан продукт, Комисията предлага да не се прави вече разграничение между оловосъдържащия и безоловния бензин и да се формулира общо минимално ниво на данъчно облагане и на двата продукта (вж. таблица А в приложението към настоящото предложение).

*7. Да се ограничи освобождаването по член 14, параграф 1, буква а) за използвани в електропроизводството енергийни продукти, така че то да е валидно само за обичайното облагане на енергопотреблението (вж. член 1, точка 11, буква б) от предложението) и да се добави нова точка в член 14 за освобождаване от данъчно облагане, за ограничен период от време в размер на осем години, на електроенергията, която е произведена на сушата и се подава директно на закотвени в пристанище кораби (вж. член 1, точка 11, буква а), подточка ii) от настоящото предложение).*

В сегашния си вид, текстът в член 14, параграф 1, буква в) задължава държавите-членки да освобождават от данъчно облагане електроенергията, произведена на борда на плавателни съдове, включително и когато са закотвени в пристанище, а съгласно член 15, параграф 1, буква е) се дава възможност на държавите-членки да разширят обхвата на това освобождаване от данъчно облагане, така че да включва и вътрешните водни пътища. В някои пристанища съществува екологично по-чиста алтернатива — за използване на генерирана на сушата електроенергия (т.е. за свързване към сухоземната електроенергийна мрежа). Тази технология все още е в ранен стадий на разработване. С оглед да се въведе първоначален стимул за нейното разработване и прилагане, Комисията предлага да бъде освободено от енергийно данъчно облагане подаването към такива закотвени в пристанища кораби на генерирана на сушата електроенергия. Това освобождаване следва да е валидно за период от осем години (започващ от посочения в настоящото предложение срок за транспониране). Този осемгодишен период ще даде също възможност да бъде разработена, за последващ период, една по-цялостна рамка, даваща възможност за оптимално развитие на тази технология. Тази рамка би могло да включва и регулаторни мерки. Работите по тази рамка би могло да започнат веднага след като бъдат приети от Международната организация по стандартизация общи технически стандарти за системите за подаване на генерирана на сушата електроенергия.

---

<sup>9</sup> COM(2007) 52 окончателен от 13.3.2007 г.

С оглед да бъде формулиран цялостен и последователен ценови сигнал по отношение на емисиите на CO<sub>2</sub>, попадащи извън Европейската схема за търговия с емисии, към член 14 следва да се добави нов параграф 3, ограничаващ само до обичайното данъчно облагане на енергопотреблението освобождаването по член 14, параграф 1, буква а) на енергийните продукти, използвани за електропроизводство. Това, обаче, следва да не се отнася за енергийните продукти, използвани за електропроизводство на борда на кораби и летателни апарати, тъй като на практика е много трудно да се направи разграничение между използването на енергийни продукти за тази цел и използването им за навигация.

*8. Да се предвиди данъчен кредит по отношение на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане на инсталации, принадлежащи към сектори или подсектори, за които се смята, че са изложени на значителен риск за изместване на въглеродни емисии (вж. новия член 14а от ДЕДО, формулиран в член 1, точка 12 от предложението).*

Необходимо е да се ограничи потенциалното ценово въздействие на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане в тези сектори или подсектори, за които се смята че са изложени на значителен риск от изместване на въглеродни емисии по смисъла на член 10а, параграф 13 от Директива 2003/87/ЕО. Следователно, необходими са преходни мерки за избягване на прекомерно ценово въздействие, които в същото време да запазват екологичната ефективност на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, аналогично на начина, по който се постига подобен ефект чрез безплатното предоставяне на квоти за емисии на парникови газове по Директива 2003/87/ЕО. С оглед да се запази изцяло стимулт за намаляване на емисиите, този данъчен кредит следва да се базира на историческото енергопотребление на съответната инсталация в определен референтен период (или от 1 януари 2005 г. до 31 декември 2008 г., или като алтернативна възможност — от 1 януари 2009 г. до 31 декември 2010 г.). Размерът на данъчния кредит би следвало, също така, да отразява обвързания с емисиите на CO<sub>2</sub> данък, който би бил дължим за инсталацията на база на стойностите на историческото енергопотребление и при допускане, че се използва гориво с ниски референтни стойности на емисиите на CO<sub>2</sub>. За тази цел следва да се използва емисионният фактор на природния газ, което би било в съответствие с подхода, възприет в рамките на Решение xxx/xxx на Комисията за определяне на отнасящи се за целия ЕС преходни правила за хармонизирано безплатно предоставяне на квоти за емисии, в съответствие с член 10а от Директива 2003/87/ЕО<sup>10</sup>.

*9. Да се запази застъпената в директивата за енергийното данъчно облагане възможност за гъвкавост, по-специално във връзка с действащата понастоящем разпоредба, че държавите-членки имат свободата да въвеждат повече от един данък върху енергопотреблението. При все това, Комисията предлага да се ревизират някои от съществуващите възможности — по-специално тези, които са в противоречие с целите на настоящото предложение, и изобщо да се осигури последователност на предлаганите нови общи разпоредби. По-конкретно, Комисията предлага следното:*

– Да се ограничи обхватът на разпоредбата в член 2, параграф 4 [нов член 3], посочваща случаите, в които не са валидни изискванията на директивата, така че тази разпоредба да се отнася само за обичайното данъчно облагане на

---

<sup>10</sup> ОВ L, , стр.

енергопотреблението, с оглед да се формира широкообхватен и последователен ценови сигнал за емисиите на CO<sub>2</sub>, които не са включени в Европейската схема за търговия с емисии. Още повече, че с текста в член 2, параграф 4 досега се изключваше от обхвата на директивата електроенергията, която участва с повече от 50 % в цената на даден продукт [вж. четвъртото тире в буква б) на цитирания параграф]. При все това, посочената изключваща разпоредба поражда рискове за изкривяване на конкуренцията във вътрешния пазар и следва да отпадне (вж. член 1, точка 3 от предложението, новия член 3).

- *Да отпадне параграф 2 от член 9*, в който е дадена възможност за по-ниски минимални нива на данъчно облагане на газьола, използван за отоплителни цели в три държави-членки. Тази разпоредба увеличава различията в третирането на различните потребители на енергия във вътрешния пазар (виж член 1, точка 8 от предложението).
- *Да се ограничат във възможно най-голяма степен опциите за данъчни намаления и освобождавания от данъци по член 15* само в рамките на обичайното данъчно облагане на енергопотреблението, с оглед да се формира широкообхватен и последователен ценови сигнал за емисиите на CO<sub>2</sub>, които не са включени в Европейската схема за търговия с емисии (вж. член 1, точка 13, буква а) от предложението). Това, обаче, не би следвало да се отнася за разпоредбите по буква е), и букви от з) до л) в член 15, параграф 1, по следните причини:
  - Държавите-членки следва да продължат да имат възможност за пълна гъвкавост при прилагането на освобождаванията от данъци и данъчните намаления по социални съображения в полза на домакинствата и благотворителните организации (буква з); вж. също подробности по съображението по-долу);
  - Предлага се постепенно премахване на възможността за прилагане на освобождавания от данъци и данъчни намаления по отношение на природния газ и втечнения нефтен газ (LPG), тъй като тези продукти не са възобновяеми (буква и); вж. също подробности по съображението по-долу);
  - Освобождаванията от данъци и данъчните намаления съгласно буква е) за енергийните продукти, доставяни за да бъдат използвани като гориво за корабоплаване по вътрешните водни пътища се базират на международни конвенции, поне за част от съответните водни пътища; драгажните дейности по плавателните водни пътища и пристанищата, посочени в буква к), представляват съпътстващи дейности;
  - Освобождаванията от данъци и данъчните намаления за летателни апарати и кораби съгласно буква й) отговарят на подобни освобождавания от ДДС и са свързани с дейностите, за които се ползва освобождаване от данъци по силата на член 14, параграф 1, буква б) и буква в), които се базират на международни конвенции;
  - Газът от каменни въглища, посочен в буква л), с код по КН 2705, представлява продукт, срещан главно в черната металургия, където се получава като страничен продукт от използването на горивото в металургични процеси. От проведена консултация с държави-членки бе установено, че въвеждането на данъчно облагане върху този продукт ще

предизвика непропорционално голямо административно натоварване както за съответните предприятия, така също и за администрацията.

- *Да се измени член 15, параграф 1, буква з),* така че да се даде възможност за данъчни облекчения по отношение на ползването на енергийни продукти от домакинствата за отоплителни цели, независимо от вида на енергоносителя, т.е. да се премахне сегашното изключване на някои видове енергоносители, като например газьола за отоплителни цели (heating oil). Комисията потвърждава, че държавите-членки могат да разгледат възможността и за други подобни данъчни облекчения, но е на мнение, че всички енергоносители трябва да бъдат поставени при еднакви условия (вж. член 1, точка 13, буква а), подточка i) от предложението).
- *Да се измени член 15, параграф 3,* който дава възможност на държавите-членки да прилагат понижени (включително до нула) данъчни ставки за енергийните продукти и електроенергията, използвани при селскостопански, градинарски и рибовъдни дейности и в горското стопанство (вж. член 1, точка 13, буква б) от предложението). Тази разпоредба увеличава различията при третирането на различните стопански сектори на вътрешния пазар, като се има предвид по-специално, че селското стопанство е един от важните сектори, които в значителна степен остават извън обхвата на Европейската схема за търговия с емисии. Ето защо, по отношение на обичайното данъчно облагане на енергопотреблението, необходимо е прилагането на тази възможност да бъде свързана с насрещен ангажимент за подобрения в областта на енергийната ефективност. Що се отнася до обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, третирането на съответните сектори следва да бъде съобразено с правилата, действащи в промишлените сектори. В този смисъл, освобождавания от обвързано с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане би следвало да се прилагат само в случаите, при които те са необходими за избягване на риска от изместване на емисии.
- *Да се измени член 5,* за да се изясни, че данъчното диференциране въз основа на посочените в този член критерии следва да не се прилага за обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане (вж. член 1, точка 5 от настоящото предложение). Още повече, че възможността за прилагане на по-ниско ниво на данъчно облагане на консумираните от такситата моторни горива се използва на практика само за дизеловото гориво. Във връзка също и с предлаганата нова рамка, тази възможност би следвало изцяло да отпадне (включително и по отношение на обичайното данъчно облагане на енергопотреблението), тъй като тя вече не е съвместима с целта за насърчаване на алтернативни горива, както и с политиките за насърчаване на алтернативни енергоносители и за използване на екологично по-чисти превозни средства в градския транспорт.
- *Да се измени член 16,* така че от 2023 г. да отпадне възможността за държавите-членки да освобождават от данъчно облагане или да прилагат данъчни намаления за биогоривата (вж. член 1, точка 14 от настоящото предложение). Тази разпоредба ще стане излишна в средносрочен план, с оглед на предложените промени в общите правила на ДЕДО, чрез които в достатъчна степен се отчитат специфичните особености на горивата, състоящи се изцяло или частично от биомаса или от произведения от биомаса продукти (вж. член 1, точка 1 от предложението). По отношение на използването на втечен нефтен газ (LPG) и на природен газ като транспортни горива вече не са оправдани данъчните облекчения под формата на по-ниски минимални нива на обичайното данъчно облагане на енергопотреблението, както и възможността за освобождаване на тези енергийни продукти от данъчно

облагане въз основа на член 15, параграф 1, подточка i), особено като се има предвид необходимостта от увеличение на пазарния дял на възобновяемите енергийни източници. Във връзка с това, тези данъчни облекчения също следва да отпаднат от 2023 г. (вж. член 1, точка 13, буква а), подточка i) от настоящото предложение).

10. Да се съгласува Директива 2003/96/ЕО с Директива 2008/118/ЕО на Съвета относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО<sup>11</sup> (вж. член 1, точка 11, буква а), подточка i) и точки 17 и 18 от настоящото предложение, отнасящи се за членове 14, 20 и 21 от ДЕДО).

11. Да се актуализира списъкът на енергийните продукти в член 2, параграф 1 и член 20, параграф 1 от Директива 2003/96/ЕО, така че да бъдат включени някои биогорива, като се актуализират и модернизират разпоредбите относно прилагането на контрол, както и разпоредбите за движението на енергийните продукти в Директива 2008/118/ЕО. Освен това, в обхвата на разпоредбите в Директива 2008/118/ЕО за контрола и движението следва да бъдат включени и продуктите с код по КН 3811, като се има предвид свързаният с тях риск от избягване, заобикаляне или злоупотреби по отношение на плащането на данъци (вж. член 1, точка 2, буква а) и точка 17 от предложението, отнасящи се за член 2 и член 20 от ДЕДО).

12. Да се включи позоваване на действащата понастоящем версия на комбинираната номенклатура — в член 2, параграф 5 от Директива 2003/96/ЕО. Също така, текстът в член 2, параграф 5 от ДЕДО следва да бъде съгласуван с новата правна рамка във връзка с Договора за функционирането на ЕС, която се формира с влизането в сила на Лисабонския договор (вж. член 1, точка 2, буква б) и точка 21 от настоящото предложение).

13. Да отпаднат членове 18а и 18б, тъй като тези преходни разпоредби на ДЕДО не са вече актуални (вж. член 1, точка 16 от настоящото предложение).

14. Да се даде на Испания и Франция възможност да въвеждат по-високи ставки за обичайното данъчно облагане на енергопотреблението в някои части от техните територии, отчитайки провеждания в тези страни дългосрочен процес на децентрализация (вж. член 1, точка 15 от настоящото предложение, отнасяща се за член 18 от ДЕДО).

С оглед на нейната специфична административна структура и за да се улесни въвеждането на финансова автономия на нейните автономни области, на Испания следва да се даде възможност да прилага на областно равнище по-високи нива на обичайното данъчно облагане на енергопотреблението. Същото се отнася и за Франция, имайки предвид необходимостта от засилване при процеса на децентрализация на финансовия капацитет на административните областни ръководства. От друга страна, обаче, необходимо е да се осигури равностойно третиране на конкуриращите се енергийни източници/енергоносители. Също така, трябва да се осигури, че всяка диференциация от този вид няма да затруднява доброто функциониране на вътрешния пазар и няма да пречи на движението на енергийни продукти в рамките на ЕС.

---

<sup>11</sup> ОВ L 9, 14.1.2009 г., стр. 12.

Ако и други държави-членки имат желание да въведат подобна система за областна данъчна диференциация, те ще трябва да поискат от Комисията да направи предложение за изменение на ДЕДО въз основа на член 113 от Договора за функционирането на ЕС.

*15. За да се осигури свободно движение на енергийните продукти, като в същото време се спазват изискванията за безопасност, валидни за стопанските моторни превозни средства и специалните контейнери, дефиницията за стандартни резервоари на такива превозни средства в член 24 от Директива 2003/96/ЕО следва да бъде актуализирана, така че да бъде отразен фактът, че резервоарите за гориво на стопанските превозни средства не се монтират изключително само от производителя на превозните средства (вж. член 1, точка 19 от предложението). Този въпрос бе повдигнат пред Комисията от федерациите на транспортните дружества, които посочиха, че някои държави-членки системно са провеждали контрол върху спазването на тази дефиниция и са облагали моторното гориво в резервоарите, не съответстващи на дефиницията. Въпросът бе обсъден също с държавите-членки на неотдавнашна сесия на Комитета по акцизите, чието заключение е, че единственият начин за разрешаване на този въпрос е да се измени дефиницията в член 24.*

*16. Да се въведе задължение на Комисията да представя на Съвета, на всеки пет години и започвайки преди края на 2015 г., доклад относно прилагането на директивата за енергийното данъчно облагане и, ако това е необходимо — предложение за нейното изменение (вж. член 1, точка 22 от настоящото предложение). Необходимо е в доклада на Комисията да се разгледа, наред с други неща, минималното ниво на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, във връзка с изменението на пазарната цена на квотите за емисии в ЕС, въздействието на нововъведенията и техническия прогрес (в областта на енергийната ефективност, използването на електроенергия в транспорта, използването на алтернативни горива, като например биогорива и водород, въздействието на технологията за улавяне и съхранение на въглероден диоксид и др.), както и да разгледа доколко са обосновани предвидените в настоящата директива освобождавания от данъци и данъчните намаления. Що се отнася до освобождаването от данъци и данъчните намаления, следва да се обърне особено внимание на освобождаването от данъци на енергийните продукти, използвани във въздухоплаването и морското корабоплаване (член 14, параграф 1, буква б) и буква в) от ДЕДО) като се вземе под внимание съответното третиране на тези видове транспорт в Европейската схема за търговия с емисии, както и резултатите от международните преговори в рамките на Международната морска организация (ИМО) относно използването на глобален пазарен инструмент за преобразуване във вътрешни разходи на породените от емисиите на CO<sub>2</sub> външни разходи, за освобождаването от данъци на електроенергията, подавана откъм сушата на кораби в пристанища (предложеният параграф 4 в член 14 от ДЕДО), както и въздействието върху домакинствата. При всички случаи, списъкът на секторите или подсекторите, за които се счита, че са изложени на значителен риск от изместване на въглеродни емисии, необходим за целите по член 14а от настоящата директива, следва да подлежи на периодично преразглеждане, като се отчита по-специално наличието на новопоявяващи се данни (вж. по-горе точка 2).*

- **Правно основание**

Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него.

- **Принцип на субсидиарност**

Предложението се отнася за област, по която има споделена компетентност на ЕС и държавите-членки. Следователно, валиден е принципът на субсидиарност. В член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз е посочено, че Съветът има право да приема разпоредби за хармонизация на законодателството по отношение на акцизите, доколкото такава хармонизация е необходима за осигуряване на създаването и функционирането на вътрешния пазар.

Необходимо е преразглеждането на ДЕДО и моментът на неговото провеждане да бъдат разгледани в по-общия контекст на европейската стратегия в областта на енергетиката и изменението на климата. Понастоящем ЕС формулира законодателната рамка, която ще даде възможност за постигане на амбициозните цели, поставени за периода до 2020 г. Постигането на по-голяма съгласуваност на ДЕДО с поставените цели е възможно единствено чрез акт за изменение на посочената директива, който да бъде приет на равнището на ЕС.

- **Принцип на пропорционалност**

Поради посочените по-долу причини, предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност.

Целите на настоящото преразглеждане могат най-добре да бъдат постигнати чрез изменение на сега действащата директива по описания по-горе начин. Предложението се отнася главно за някои съществени елементи на директивата: структурата на данъчното облагане и съотношението между съответните видове данъчно третиране на различните източници на енергия/енергоносители.

По този начин предложението във всички отношения се ограничава до това, което е необходимо, за да бъдат постигнати поставените цели.

- **Избор на инструменти**

Предложеният инструмент е директива. В тази област, която вече попада в обхвата на съществуващата директива, държавите-членки следва да продължат да разполагат със значителни възможности за гъвкавост, както е описано по-горе. По тази причина, евентуални други средства освен приемането на директива за изменение на Директива 2003/96/ЕО биха били неподходящи.

#### **4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА**

Предложението няма отражение върху бюджета на ЕС.



Предложение за

## **ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА**

**за изменение на Директива 2003/96/ЕО относно реструктурирането на правната  
рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и  
електроенергията**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия<sup>12</sup>,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент<sup>13</sup>,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет<sup>14</sup>,

действайки в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Директива 2003/96/ЕО на Съвета<sup>15</sup> бе приета с оглед да се осигури нормално функциониране на вътрешния пазар във връзка с данъчното облагане на енергийните продукти и електроенергията. В съответствие с член 6 от Договора, в разпоредбите на цитираната директива следва да бъдат включени изисквания по отношение на опазването на околната среда, по-специално във връзка с Протокола от Киото.
- (2) Необходимо е да се осигури нормално функциониране на вътрешния пазар, което да продължи и в контекста на новите изисквания за ограничаване на изменението на климата, за използване възобновяеми енергийни източници и за енергоспестяване, които бяха утвърдени в Заключенията на Председателството, съответно на сесиите на Европейския съвет от 8—9 март 2007 г. и от 11—12 декември 2008 г.
- (3) Обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане може да представлява икономически ефективно средство за постигане от страна на държавите-членки

---

<sup>12</sup> ОВ С , , стр. .

<sup>13</sup> ОВ С , , стр. .

<sup>14</sup> ОВ С , , стр. .

<sup>15</sup> ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51.

на необходимите намаления на емисиите на парникови газове, изисквани съгласно Решение 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите-членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на ЕС за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г.<sup>16</sup> по отношение на енергоизточниците, попадащи извън Европейската схема по Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета<sup>17</sup>. Като се има предвид потенциалната роля на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, за нормалното функциониране на вътрешния пазар са необходими общи правила за този вид данъчно облагане.

- (4) От друга страна, обаче, държавите-членки следва да имат възможност, както и досега, да използват енергийното данъчно облагане върху отоплителните горива, моторните горива и електроенергията за постигането на различни цели, които може да не са непременно, специално или изключително свързани с намаление на емисиите на парникови газове.
- (5) По тази причина следва да се въведе разпоредба за такова енергийно данъчно облагане, което да се състои от две компоненти — обвързано с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане и обичайно данъчно облагане на енергопотреблението. За да може енергийното данъчно облагане да е съгласувано с действието на Европейската схема по Директива 2003/87/ЕО, от държавите-членки следва да се изисква да въведат изрично разграничение между тези две компоненти. Това ще даде възможност също и за различно третиране на горивата, състоящи се или произведени от биомаса.
- (6) Всяка от тези две компоненти следва да се изчислява въз основа на обективни критерии, даващи възможност за равноправно третиране на различните енергоностители. За целите на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане следва да се ползват данните за емисиите на CO<sub>2</sub>, причинявани от всеки съответен енергиен продукт, като се използват референтните емисионни фактори, посочени в Решение 2007/589/ЕО на Комисията от 18 юли 2007 г. за създаване на насоки за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета<sup>18</sup>. За целите на обичайното данъчно облагане на енергопотреблението следва да се използват данните за енергийното съдържание на различните енергийни продукти и електроенергията, посочени в Директива 2006/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяването на енергийни услуги и за отмяна на Директива 93/76/ЕИО на Съвета<sup>19</sup>. В този контекст, следва да бъдат отчетени екологичните предимства на биомасата и на произведените от биомаса продукти. Тези продукти следва да бъдат облагани въз основа на емисионните фактори за биомаса и за произведени от биомаса продукти, формулирани в

---

<sup>16</sup> ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 136.

<sup>17</sup> ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32.

<sup>18</sup> ОВ L 229, 31.8.2007 г., стр. 1.

<sup>19</sup> ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 64.

Решение 2007/589/ЕО, както и въз основа на тяхното енергийно съдържание, посочено в приложение III към Директива 2009/28/ЕО. Транспортните биогорива и другите течни горива от биомаса (biofuels and bioliquids), дефинирани в член 2, буква з) и буква и) от Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници<sup>20</sup>, са до голяма степен най-важните продукти в това отношение. Тъй като екологичните предимства на тези продукти варират в зависимост от това дали те съответстват на критериите за устойчиво развито производство, формулирани в член 17 от цитираната директива, специфичните референтни стойности за биомасата и за продуктите, произведени от биомаса следва да се прилагат само ако са спазени тези критерии.

- (7) Обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане следва да бъде съобразено с действието на Директива 2003/87/ЕО, така че ефективно да я допълва. Това данъчно облагане следва да се прилага при всички видове употреби, включително за неотоплителни цели, на енергийни продукти, предизвикващи емисии на CO<sub>2</sub> в инсталации по смисъла на цитираната директива, при положение че съответната инсталация не попада в обхвата на Схемата за търговия с емисии по тази директива. От друга страна, обаче, тъй като едновременното прилагане на двата инструмента не би довело до по-големи намаления на емисиите в сравнение с постиганите при самостоятелното прилагане на Схемата за търговия с емисии, а само би предизвикало увеличение на цялостните разходи за тези намаления на емисиите, обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане не би трябвало да се прилага по отношение на енергопотреблението в инсталациите, попадащи в обхвата на Схемата.
- (8) С оглед постигането на фискална неутралност, следва за всяка от компонентите на енергийното данъчно облагане да се формулират едни и същи минимални нива на облагане по отношение на всички енергийни продукти, използвани за даден вид употреба. При наличието на такива предписани еднакви минимални нива на данъчно облагане, държавите-членки следва, с оглед постигането на фискална неутралност, да осигуряват еднакви нива на националното данъчно облагане на всички съответни продукти. В случаите когато са необходими, следва да бъдат предвидени преходни периоди за изравняването на тези нива на данъчно облагане.
- (9) Минималните нива на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане следва да бъдат фиксирани в съответствие с националните цели на държавите-членки, формулирани в Решение 406/2009/ЕО относно усилията на държавите-членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на ЕС за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г. Тъй като в това Решение е отбелязано, че усилията за намаляване на емисиите на парникови газове следва да бъдат разпределени между държавите-членки по справедлив начин, за някои държави-членки следва да бъдат фиксирани преходни периоди.
- (10) Минималните нива на обичайното данъчно облагане на енергопотреблението следва да бъдат разработени по принцип въз основа на сега действащите

---

<sup>20</sup> ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16

минимални нива на данъчно облагане. Това също така означава, че минималното ниво на обичайното данъчно облагане върху енергопотреблението, приложимо за моторните горива, следва да остане по-високо в сравнение със съответното минимално ниво за отоплителните горива.

- (11) Следва да се осигури, че минималните нива на данъчно облагане ще продължат да имат въздействията, заради които са били въведени. Тъй като обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане допълва действието на Директива 2003/87/ЕО, пазарната цена на квотите за емисии следва да бъде внимателно проследявана при периодичното преразглеждане на директивата от страна на Комисията. Би следвало минималните нива на обичайното облагане на енергопотреблението периодично да бъдат автоматично актуализирани на база изменението на реалната им стойност, така че да бъде запазено сегашното ниво на хармонизиране на ставките; с оглед да се намали инфлационният натиск, произтичащ от цените на енергийните и хранителните продукти, тази актуализация трябва да се прави въз основа на промените в общия за целия ЕС хармонизиран индекс на потребителските цени, невключващ енергийните продукти и непреработените храни, който се публикува от Евростат.
- (12) По отношение на моторните горива, по-благоприятното минимално ниво на данъчно облагане на газьола (едно гориво, което първоначално е било използвано главно за стопански цели и във връзка с това традиционно се облага с по-ниска ставка) изкривява пазарната среда по отношение на бензина, който е основното конкурентно гориво. Във връзка с това, с текста в член 7 от Директива 2003/96/ЕО са направени първите стъпки за постепенно сближаване с минималното ниво на данъчно облагане на бензина. Необходимо е това сближаване да бъде цялостно реализирано и постепенно да се върви към еднакво ниво на данъчно облагане на газьола и бензина.
- (13) Що се отнася до възможността на държавите-членки да поддържат по-ниско ниво на данъчно облагане на стопанското в сравнение с нестопанското използване на газьола като моторно гориво, една подобна разпоредба вече не би била съвместима с изискването за подобряване на енергийната ефективност и за вземане на мерки срещу все по-голямото въздействие на транспорта върху околната среда, и затова тази разпоредба следва да отпадне. С текста на член 9, параграф 2 от Директива 2003/96/ЕО се дава възможност на някои държави-членки да прилагат намалена данъчна ставка за газьола, използван за отоплителни цели. Тази разпоредба вече не е съвместима с доброто функциониране на вътрешния пазар и с по-генералните цели на Договора. По тази причина тя следва да отпадне.
- (14) Съществува необходимост да се ограничи потенциалното ценово въздействие на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане в тези сектори или подсектори, за които се смята, че са изложени на значителен риск от изместване на въглеродни емисии по смисъла на член 10а, параграф 13 от Директива 2003/87/ЕО. Следователно, необходимо е да се предвидят съответните преходни мерки, като в същото време се поддържа екологичната ефективност на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане.
- (15) Член 5 от Директива 2003/96/ЕО дава възможност за прилагане в някои случаи на диференцирани данъчни ставки. От друга страна, обаче, за да се осигури

последователност на ценовия сигнал за емисиите на CO<sub>2</sub>, възможността на държавите-членки да въведат диференциация на националните данъчни ставки следва да бъде ограничена, така че да може да се прилага само при обичайното данъчно облагане на енергопотреблението. Също така, възможността да се прилага по-ниско ниво на данъчно облагане на използваните от таксите моторни горива вече не е съвместима с целта на политиките за насърчаване на алтернативните горива и енергоносители и за използване на екологично почисти превозни средства в градския транспорт, поради което тази възможност следва да отпадне.

- (16) Правилата относно опциите за данъчни намаления и освобождавания, формулирани в член 15 от Директива 2003/96/ЕО, следва да бъдат адаптирани в съответствие с натрупания опит и с новата нормативна рамка, създавана с настоящата директива. Възможността на държавите-членки да прилагат тези опции за данъчни намаления и освобождавания следва във възможно най-голяма степен да се ограничи по такъв начин, че те да могат да се прилагат само в рамките на обичайното данъчно облагане на енергопотреблението, с оглед да се формира широкообхватен и последователен ценови сигнал за емисиите на CO<sub>2</sub>, които не са включени в Европейската схема за търговия с емисии.
- (17) Освобождаването от данъчно облагане или данъчните намаления в полза на домакинства и благотворителни организации биха могли да представляват част от формулирани от държавите-членки социални мерки. Възможността да се въведат такива освобождавания или намаления би следвало, по причини свързани с еднаквото третиране на енергоносителите, да бъде разширена по отношение на всички енергийни продукти, използвани като отоплителни горива, както и на електроенергията. Подобни освобождавания и намаления следва да могат да се прилагат само за нестопански дейности, за да се осигури, че тяхното въздействие върху вътрешния пазар ще остане с ограничен характер.
- (18) По отношение на използването на втечен нефтен газ (LPG) и на природен газ като транспортни горива вече не са оправдани данъчните облекчения под формата на по-ниски минимални нива на обичайното данъчно облагане на енергопотреблението, както и възможността за освобождаване на тези енергийни продукти от данъчно облагане, особено като се има предвид необходимостта от увеличение на пазарния дял на възобновяемите енергийни източници, и следователно тези данъчни облекчения следва да отпаднат в средносрочен план.
- (19) Директива 2003/96/ЕО задължава държавите-членки да освобождават от данъчно облагане горивата, използвани за корабоплаване във водите на ЕС, както и електроенергията, генерираната на борда на плавателни средства, включително когато са закотвени в пристанище. Също така, държавите-членки могат да разширят обхвата на това облекчено данъчно третиране и по отношение на вътрешните водни пътища. В някои пристанища съществува екологично почиста алтернатива — за използване на генерирана на сушата електроенергия, която обаче подлежи на данъчно облагане. С оглед да се даде първоначален стимул за разработването и прилагането на тази технология, докато все още не е приета по-цялостна рамка по този въпрос, държавите-членки би следвало да освобождават от енергийно данъчно облагане използването на електроенергия, подавана от сушата към закотвени в пристанища кораби. Това освобождаване

следва да бъде въведено за достатъчно продължителен период, така че пристанищните оператори да не се откажат от необходимото инвестиране, но едновременно с това да е ограничено във времето — т.е. да бъде посочено, че неговото цялостно или частично запазване ще зависи от решение в съответен бъдещ момент.

- (20) Текстът на член 15, параграф 3, от Директива 2003/96/ЕО дава възможност на държавите-членки да прилагат по отношение на селскостопанските, градинарските, рибовъдните и горскостопанските дейности не само общите разпоредби, отнасящи се за стопанските употреби на енергийните продукти, но и допълнително намаление на съответното данъчно облагане, включително до нулева ставка. Разглеждането на тази възможност показва, че що се отнася до обичайното данъчно облагане на енергопотреблението, нейното запазване би било в противоречие с по-генералните цели на политиката на ЕС, освен ако е обвързана с насрещно поемане на ангажименти в областта на енергийната ефективност. А по отношение на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, третирането на съответните сектори следва да бъде съобразено с правилата, действащи в промишлените отрасли.
- (21) Въведените с настоящата директива общи правила са съобразени със специфичните особености на горивата, състоящи се от биомаса или произведени от биомаса, които съответстват на критериите за устойчиво развито производство, формулирани в член 17 от Директива 2009/28/ЕО, във връзка както с техния принос за баланса на CO<sub>2</sub>, така също и с тяхното по-ниско енергийно съдържание за обемна или тегловна единица, в сравнение с някои конкурентни спрямо тях фосилни горива. Следователно, разпоредбите в Директива 2003/96/ЕО, даващи възможност за данъчни намаления или за освобождаване от данъци на тези горива, следва в средносрочен план да отпаднат. За междинния предшестваш период трябва да се осигури съответствие на прилагането на тези разпоредби с общите правила, въведени с настоящата директива. Транспортните биогорива и другите течни горива от биомаса (biofuels and bioliquids), дефинирани в член 2, буква з) и буква и) от Директива 2009/28/ЕО, следва да имат предоставяни от държавите-членки допълнителни данъчни предимства само ако съответстват на критериите за устойчиво развито производство, формулирани в член 17 от цитираната директива.
- (22) В отсъствието на по-голяма хармонизация в областта на отоплителните горива, използвани за стопански цели, на държавите-членки, имащи нива на данъчно облагане над предписаните минимални нива в тази област, следва да се даде възможност да продължат да предоставят известни данъчни намаления. По отношение на условията на прилагане на данъчното облагане следва да се прави разграничение между обичайното облагане на енергопотреблението и обвързаното с CO<sub>2</sub> облагане, тъй като тези два елемента имат различни цели. Също така трябва да се изясни, че позоваванията в член 17 от Директива 2003/96/ЕО на схеми за търгуеми разрешителни не се отнасят за Схемата на ЕС по Директива 2003/87/ЕО.
- (23) С оглед на тяхната особена административна структура и при известни условия, на Испания и Франция следва да бъде дадена възможност да прилагат на

областен принцип по-високи нива на обичайното данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията.

- (24) Директива 2003/96/ЕО следва да бъде съгласувана с Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО<sup>21</sup>.
- (25) Следва да се актуализира списъкът на енергийните продукти в член 2, параграф 1 и член 20, параграф 1 от Директива 2003/96/ЕО, така че да бъдат включени някои биогорива, за да се осигури единно и стандартизирано третиране на тези биогорива, както и да се включи в член 2, параграф 5 от Директива 2003/96/ЕО позоваване на приложимата понастоящем версия на комбинираната номенклатура. Като се има предвид рискът от избягване, заобикаляне или злоупотреби по отношение на плащането на данъци, продуктите с код по КН 3811 следва да попаднат в обхвата на разпоредбите за контрола и движението по Директива 2008/118/ЕО.
- (26) За да се осигури свободно движение на енергийните продукти, като в същото време се спазват изискванията за безопасност, валидни за стопанските моторни превозни средства и специалните контейнери, дефиницията за стандартни резервоари за такива превозни средства в член 24 от Директива 2003/96/ЕО следва да бъде актуализирана, така че да бъде отразен фактът, че резервоарите за гориво на стопанските превозни средства не се монтират изключително само от производителя на превозното средство.
- (27) Тъй като някои преходни разпоредби в Директива 2003/96/ЕО не са вече актуални, те следва да отпаднат.
- (28) На всеки пет години, и за пръв път преди края на 2015 г., Комисията следва да докладва до Съвета относно прилагането на настоящата директива, като разглежда по-специално минималното ниво на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, във връзка с изменението на пазарната цена на квотите за емисии в ЕС, въздействието на нововъведенията и техническия прогрес, както и доколко са обосновани предвидените в настоящата директива данъчни освобождавания и намаления, включително по отношение на горивата, използвани във въздухоплаването и морското корабоплаване. Списъкът на секторите или подсекторите, за които се счита, че са изложени на значителен риск от изместване на въглеродни емисии, следва да подлежи на периодично преразглеждане, като се отчита по-специално наличието на новопоявяващи се данни.
- (29) Целесъобразно е да се изменят някои разпоредби на Директива 2003/96/ЕО относно правомощията по нейното прилагане, за да се осигури съответствие с разпоредбите, въведени с Договора за функционирането на Европейския съюз. Това изменение следва да се състои в предоставяне на Комисията на делегирани правомощия.
- (30) На Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на

---

<sup>21</sup> ОВ L 9, 14.1.2009 г., стр. 12.

Европейския съюз — за актуализиране на кодовете в Комбинираната номенклатура на продуктите, посочени в Директива 2003/96/ЕО, както и на позоваванията на действащата Комбинирана номенклатура. Правомощията трябва да бъдат предоставени на Комисията за неопределен срок, за да може при необходимост да бъдат уточнявани разпоредбите.

- (31) Тъй като целта на действията, които трябва да се предприемат — а именно да се осигури нормалното функциониране на вътрешния пазар в контекста на новите изисквания в областта на енергетиката и околната среда — не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и могат поради това да бъдат по-добре постигнати на европейско равнище, ЕС има право да предприеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, така както е посочено в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, формулиран в същия член, настоящата директива не излиза извън рамките на необходимото за постигането на тези цели.
- (32) Директива 2003/96/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

*Член 1*

Директива 2003/96/ЕО се изменя както следва:

- (1) Член 1 се заменя със следното:

*„Член 1*

1. Държавите-членки са длъжни да провеждат данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, което да е в съответствие с настоящата директива.
2. Държавите-членки трябва да разграничават обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане и обичайното данъчно облагане на енергопотреблението.

Обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане трябва да се изчислява в евро/тон емисии на CO<sub>2</sub>, посредством референтните емисионни фактори, посочени в точка 11 от приложение I към Решение 2007/589/ЕО на Комисията от 18 юли 2007 г. за създаване на насоки за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета(\*). Посочените в цитираното решение емисионни фактори за емисии на CO<sub>2</sub> на биомасата или на продуктите, произведени от биомаса, в случая на транспортните биогорива и другите течни горива от биомаса (biofuels and bioliquids), дефинирани в член 2, буква з) и буква и) от Директива 2009/28/ЕО, следва да се прилагат само при условие, че съответният продукт отговаря на критериите за устойчиво развито производство съгласно член 17 от Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчване на използването на енергия от възобновяеми енергийни източници(\*\*). В случай, че съответните транспортни биогорива и други течни горива от биомаса не отговарят на тези критерии, държавите-членки следва да прилагат референтния емисионен фактор за емисиите на CO<sub>2</sub>



на еквивалентното отоплително гориво или моторно гориво, за което в настоящата директива са посочени минимални нива на данъчно облагане.

Обичайното данъчно облагане на енергопотреблението следва да се изчислява в евро/гигаджаул, въз основа на стойностите на долната топлина на изгаряне на енергийните продукти и на димензионните коефициенти, използвани за изразяване на количеството електроенергия, посочени в приложение II към Директива 2006/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяването на енергийни услуги и за отмяна на Директива 93/76/ЕИО на Съвета (\*\*\*)). За биомасата или продуктите, произведени от биомаса, като референтни стойности трябва да се използват стойностите, посочени в приложение III от Директива 2009/28/ЕО. От друга страна, обаче, в случая на транспортните биогорива и другите течни горива от биомаса (biofuels and bioliquids), дефинирани в член 2, буква з) и буква и) от Директива 2009/28/ЕО, тези референтни стойности следва да се прилагат само ако съответният продукт съответства на критериите за устойчиво развито производство, формулирани в член 17 от цитираната директива. В такъв случай, референтните стойности ще са валидни както за моторни, така и за отоплителни горива. Що се отнася до транспортните биогорива и другите течни горива от биомаса, които не отговарят на тези критерии, държавите-членки следва да прилагат референтните стойности за еквивалентното отоплително гориво или моторно гориво, за което има посочени в настоящата директива минимални нива на данъчно облагане.

Ако в Директива 2006/32/ЕО, Решение 2007/589/ЕО, или Директива 2009/28/ЕО (според съответния случай) не е посочена стойност на емисионния фактор и/или на долната топлина на изгаряне на съответния енергиен продукт, държавите-членки следва да се позоват на съществуващата информация за неговия емисионен фактор и/или долна топлина на изгаряне.

За целите на настоящата директива „биомаса“ означава биоразградимата част на продуктите, отпадъците и остатъците от биологичен произход от селското стопанство (включително растителни и животински вещества), горското стопанство и свързаните с тях промишлености, включително рибното стопанство и производството на аквакултури, както и биоразградимата част на промишлените и битовите отпадъци.

3. В случаите, когато част от енергийния продукт се състои от биомаса или от продукти, произведени от биомаса, емисионните фактори за емисиите на CO<sub>2</sub> и долната топлина на изгаряне за тази част следва да се определят съгласно посоченото в параграф 2, независимо в кой код по КН е включен енергийният продукт като цяло.
4. Освен ако е посочено нещо друго, разпоредбите на настоящата директива са валидни както за обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, така и за обичайното данъчно облагане на енергопотреблението.

(\*) ОВ L 229, 31.8.2007 г., стр. 1.

(\*\*) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16.

(\*\*\*) ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 64.“

(2) Член 2 се изменя както следва:

а) Параграф 1 се изменя както следва:

i) Буква з) се заменя със следното:

„з) с кодове по КН 2909 19 10 и 3824 90 91;“

ii) Добавят се следните букви и) и й):

„и) с кодове по КН 2207, 2208 90 91 и 2208 90 99, ако са предназначени за употреба като отоплително или моторно гориво и са денатурирани в съответствие с посоченото в член 27, параграф 1, буква а) и буква б) от Директива 92/83/ЕО;

й) с кодове по КН от 2909 19 90, 3823 19 90 и 3824 90 97, ако са предназначени за употреба като отоплително или моторно гориво.“

б) Параграфи 3, 4 и 5 се заменят със следното:

„3. Ако енергийни продукти, различни от тези, за които в настоящата директива има формулирани минимални нива на данъчно облагане, имат предназначение за употреба, предлагат се за продажба или се използват като моторно или отоплително гориво, те се облагат, в зависимост от употребата си, със ставките, определени за еквивалентното отоплително или моторно гориво, изчислени в съответствие с член 1, параграфи 2 и 3.

Също така продуктите, които са различни от енергийните продукти, но имат предназначение за употреба, предлагат се за продажба или се използват като моторно гориво, се облагат със ставките за еквивалентното моторно гориво, изчислени в съответствие с член 1, параграфи 2 и 3.

Добавките и разредителите на моторните горива, различни от вода, се облагат със ставките за еквивалентното моторно гориво.

Въгледородите, които са различни от посочените в параграф 1, но имат предназначение за употреба, предлагат се за продажба или се използват за отоплителни цели, се облагат със ставките за еквивалентния енергиен продукт, в съответствие с член 1, параграфи 2 и 3. Посоченото в настоящата алинея не е валидно за торфа.

4. Обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, при условието съгласно член 14, параграф 1, буква г) от настоящата директива, се прилага за употребите на енергийни продукти, пораждащи емисии на въглероден диоксид от инсталации съгласно определението за „инсталация“ в член 3, буква д) от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (\*), независимо дали тези инсталации достигат или не праговите стойности, посочени в приложение I към цитираната директива.

В случаите, при които енергийните продукти се използват както е посочено в първата алинея, но за употреба различна от използването като моторно гориво, за целите на настоящата директива те се третираат като отоплително гориво.

5. Позоваванията в настоящата директива на кодове от Комбинираната номенклатура са същите като в Регламент (ЕО) № 861/2010 на Комисията от 5 октомври 2010 г. за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (\*\*).

Ако посоченият в първата алинея регламент бъде заменен или ако дадено изменение на Комбинираната номенклатура породи необходимост от промяна в кодовете, цитирани в настоящата директива, Комисията следва да приеме делегиран акт в съответствие с член 27 и в зависимост от условията по член 27а и член 27б, за да измени цитираните в настоящата директива кодове по Комбинираната номенклатура на съответните продукти или да измени споменатото в първата алинея позоваване, така че да го приведе в съответствие с действащата версия на Комбинираната номенклатура.

Делегираният акт не трябва да води до промяна на минималните данъчни ставки, определени с настоящата директива, или до прибавяне към списъка или отпадане от него на каквито и да са енергийни продукти и електроенергия.

---

(\*) ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32.

(\*\*) ОВ L 284, 29.10.2010 г., стр. 1.“

в) Добавя се следният параграф 6:

„6. За целите съгласно букви а), г), и) и й) на параграф 1 от настоящия член, както и съгласно букви а), ж), и) и й) на параграф 1 от член 20, предопределените за доставка продукти следва да бъдат считани за предназначени за употреба като отоплително или моторно гориво, ако доставчикът знае, или в съответствие с разумно възможното би трябвало да знае, че получателят възнамерява да използва съответните продукти като отоплително или моторно гориво. Ако продуктите, посочени в буква а) на параграф 1 от настоящия член и буква а) на параграф 1 от член 20, се доставят на производител на стоки съгласно посоченото в буква з) на параграф 1 от настоящия член и буква з) на параграф 1 от член 20, те не се считат за предназначени за употреба като отоплително или моторно гориво.“

(3) Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

Без да се засягат разпоредбите на член 2, параграф 4, настоящата директива не се прилага за:

- а) данъчно облагане на произведената топлинна енергия и данъчно облагане на продукти с кодове по КН 4401 и 4402;
- б) при следните видове употреби на енергийни продукти и електроенергия:
  - енергийни продукти, използвани за цели, различни от употребата като моторни или отоплителни горива,
  - енергийните продукти с двойна употреба.

Един енергиен продукт е с двойна употреба, когато се използва едновременно както за отопление, така и за цели, различни от тези на моторното или отоплителното гориво. Използването на енергийни продукти за химично редуциране и при електролитни и металургични процеси се счита за двойна употреба, например:

- електроенергията, която основно се използва за целите на химичното редуциране и в електролитните и металургичните процеси,
- минералогичните процеси.

Понятието „минералогични процеси“ означава процесите, класифицирани според Номенклатурата на икономическите дейности в Европейските общности (NACE) с код DI 23 „производство на други неметални минерални продукти“ в Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 и за изменение на Регламент (ЕИО) № 3037/90 на Съвета, както и на някои регламенти на ЕО относно специфичните статистически области (\*).

От друга страна, обаче, посоченото в член 20 е валидно за енергийните продукти, използвани както е посочено в буква б) на първия параграф от настоящия член.

---

(\*) ОВ L 393, 30.12.2006 г., стр. 1.“

(4) Член 4 се изменя както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. За целите на настоящата директива, „ниво на данъчно облагане“ означава общата сума, събирана посредством всички косвени данъци (с изключение на данъка върху добавената стойност, наричан по-долу „ДДС“), изчислявано както следва:

- а) обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане — съгласно посоченото във втората алинея от член 1, параграф 2, към момента на освобождаването на енергийните продукти за потребление;

- б) обичайното данъчно облагане на енергопотреблението — съгласно посоченото в третата алинея от член 1, параграф 2, към момента на освобождаването на енергийните продукти за потребление.“

б) добавят се следните параграфи 3 и 4:

„3. Без това да засяга предвидените по настоящата директива освобождавания от данъци, данъчни диференциации и намаления, държавите-членки следва да осигурят спазване на следното условие: в случаите при които са формулирани еднакви минимални нива на данъчно облагане в приложение I по отношение на дадена употреба, следва да бъдат фиксирани еднакви нива на данъчно облагане на продуктите, предназначени за тази употреба. Без да се засяга посоченото в член 15, параграф 1, буква и), за моторните горива, включени в таблица А в приложение I, това условие е необходимо да се спазва от 1 януари 2023 г.

За целите съгласно първата алинея на настоящия параграф, всяка употреба, за която е посочено минимално ниво на данъчно облагане, съответно в таблици А, Б и В в приложение I, следва да се счита за единична употреба.

4. Формулираните в настоящата директива минимални нива на обичайното данъчно облагане върху енергопотреблението следва да бъдат адаптирани на всеки три години, започвайки от 1 юли 2016 г., така че да се отчитат промените в хармонизирания индекс на потребителските цени, без цените на енергията и непреработените храни, публикуван от Евростат. Комисията ще публикува така получените минимални нива на данъчно облагане в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Това ще води автоматично до адаптиране на минималните нива, като се увеличава или намалява основната сума в евро в съответствие с процентната промяна в посочения индекс през предходните три календарни години. В случай, че процентната промяна в периода след предходната адаптация е по-малка от 0,5 %, минималните нива няма да се адаптират.

(5) Член 5 се изменя както следва:

а) уводното изречение се заменя със следното:

„При условие че спазват определените в настоящата директива минимални данъчни ставки, държавите-членки могат да прилагат при обичайното данъчно облагане върху енергопотреблението диференцирани ставки, под фискален контрол, при следните случаи:“

б) текстът след третото тире се заменя със следното:

„— за следните видове употреби: в локалния обществен пътнически транспорт (с изключение на такситата), за събиране на отпадъци, от въоръжените сили и публичните административни институции, за хора с увреждания, линейки;“

(6) Член 7 се заменя със следното:

*„Член 7*

Съответно от 1 януари 2013 г., 1 януари 2015 г. и 1 януари 2018 г., минималните нива на данъчно облагане на моторните горива се фиксират, както е посочено в приложение I, таблица А.“

(7) В член 8, параграф 1 се заменя със следното:

„1. От 1 януари 2013 г. минималните нива на данъчно облагане, приложими за продуктите, които се използват като моторно гориво за посочените в параграф 2 от настоящия член употреби, се фиксират както е посочено в приложение I, таблица Б.“

(8) Член 9 се заменя със следното:

*„Член 9*

От 1 януари 2013 г. минималните нива на данъчно облагане, приложими за отоплителните горива, се фиксират, както е посочено в приложение I, таблица В.“

(9) Член 10 се заменя със следното:

*„Член 10*

От 1 януари 2013 г. минималните нива на данъчно облагане, приложими за електроенергията, се фиксират, както е посочено в приложение I, таблица Г.“

(10) В член 12, параграф 2, се заменя със следното:

„2. В случаите когато се използват обемни единици мерки, те се отнасят за обема при температура 15 °С.“

(11) Член 14 се изменя както следва:

а) параграф 1 се изменя както следва:

і) встъпителното изречение се заменя със следното:

„В допълнение към общите разпоредби, формуирани в Директива 2008/118/ЕО от 16 декември 2008 г. относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО(\*) във връзка с освобождаването от облагане на някои видове употреби на облагаеми продукти и без да се засягат други разпоредби на ЕС, държавите-членки трябва да освободят от данъчно облагане следните стоки при условия, които те трябва да формулират, с цел осигуряване на точно и ясно прилагане на подобни освобождавания и за превенция на избягването, заобикалянето или злоупотребите по отношение на плащането на данъци:

---

(\*) ОВ L 9, 14.1.2009 г., стр. 12.“

ii) в текста на буква а), второто изречение се заменя със следното:

„Независимо от това, обаче, държавите-членки могат да облагат тези продукти с данъци по други свързани с екологичната политика причини, различни от намаляването на емисиите на CO<sub>2</sub>, без да трябва да се съобразяват с минималните нива на облагане, формулирани в настоящата директива.“

iii) добавят се следните букви г) и д):

„г) по отношение на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане — енергийните продукти, използвани за дейности, които попадат в обхвата и не са изключени от Схемата на ЕС по смисъла на Директива 2003/87/ЕО;

д) до 31 декември 2020 г. — електроенергията, подавана директно на закотвени в пристанища кораби.“

б) добавя се следният параграф 3:

„3. В случаите на употреби, посочени в буква а) от параграф 1, освен за употребите за генериране на електроенергия на борда на въздухоплавателен апарат или кораб (craft), освобождаването се отнася само за обичайното данъчно облагане върху енергопотреблението.“

(12) Добавя се следният член 14а:

*„Член 14а*

1. До 31 декември 2020 г. държавите членки трябва да предоставят данъчен кредит по обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, по отношение на употребата на енергийни продукти от инсталации, принадлежащи към сектори или подсектори, за които се счита, че са изложени на значителен риск от изместване на въглеродни емисии.
2. Размерът на данъчния кредит следва да съответства на стойността на статистическата медиана на годишното потребление на енергийни продукти, изразено в гигаджаули (GJ), на съответната инсталация през референтния период, използвано за различни от посочените в член 7 цели, умножена по 0,00561 и по минималната ставка на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, посочена в приложение I, таблица В. Споменатият в първото изречение референтен период е или периодът от 1 януари 2005 г. до 31 декември 2008 г., или периодът от 1 януари 2009 г. до 31 декември 2010 г. Сумата по данъчния кредит не трябва да надхвърля сумата по обвързания с емисиите на CO<sub>2</sub> данък върху използването на енергийни продукти от тази инсталация през съответния период.
3. За инсталациите, които не са работили през референтния период, държавите членки следва да определят размера на данъчния кредит въз основа на инсталираната мощност (капацитет) на инсталацията, умножена по средния коефициент на използване на мощността (капацитета), съгласно методиката, формулирана в Решение XXX на Комисията за определяне на отнасящи се за

целия ЕС преходни правила за хармонизирано предоставяне на безплатни квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО(\*).

4. В случаите когато дадена държава-членка прилага ниво на обвързано с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, надхвърлящо съответното минимално ниво, предписано в настоящата директива, при определянето на данъчния кредит по параграф 2 тази държава-членка може да използва такова по-високо ниво на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, което да достига до националното ниво на облагане.
5. За целите по параграфи от 1 до 4, изразът „сектори или подсектори, за които се счита, че са изложени на значителен риск от изместване на въглеродни емисии“ означава тези сектори или подсектори, които са определени по този начин въз основа на член 10а, параграф 13 от Директива 2003/87/ЕО.

---

(\*) ОВ L“

(13) Член 15 се изменя както следва:

а) параграф 1 се изменя както следва:

i) букви з) и и) се заменят със следното:

„з) използваните като отоплителни горива енергийни продукти и електроенергията, ако се използват от домакинствата и/или от организации, признати от съответната държава-членка като занимаващи се с благотворителност. В случай, че използването е от благотворителни организации, държавите-членки могат да ограничат данъчното освобождаване или намаление до равнището, прилагано при употреба за нестопански цели. Когато има смесено използване — както за стопански, така и за нестопански цели, продуктите се облагат пропорционално на всеки вид използване. Ако даден вид използване е незначително, то може да бъде третирано като нулево;

и) до 1 януари 2023 г. — природния газ и втечнения нефтен газ, използвани като транспортно гориво;“

ii) добавя се следната алинея:

„Посоченото в букви от а) до д) и в буква ж) не се отнася за обичайното данъчно облагане върху енергопотреблението.“

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. За потреблението на енергийни продукти и електроенергия при селскостопански, градинарски, аквакултурни и горскостопански дейности, държавите-членки могат да прилагат намалено (включително до нулево) ниво на обичайното данъчно облагане на енергопотреблението. Бенефициерите следва да бъдат обект на разпоредби, водещи приблизително до такова



подобряване на енергийната ефективност, каквото би било постигнато, ако се прилагаха стандартните минимални ставки за ЕС.“

(1) Член 16 се изменя както следва:

а) параграф 1 се изменя както следва:

i) встъпителното изречение се заменя със следното:

„Без да се засяга посоченото в параграф 5 от настоящия член, в периода до 1 януари 2023 г. държавите-членки могат да прилагат освобождаване или намалени данъчни ставки при фискален контрол на обичайното облагане на енергопотреблението за облагаемите продукти, посочени в член 2 от настоящата директива, когато тези продукти са произведени от или съдържат един или повече от следните продукти, и ако — в случая на транспортни биогорива или други течни горива от биомаса (biofuels and bioliquids), дефинирани в член 2, буква з) и буква и) от Директива 2009/28/ЕО — тези продукти съответстват на критериите за устойчиво развито производство, формулирани в член 17 от цитираната директива:“

ii) третата алинея се заличава.

б) параграфи 4, 6 и 8 се заличават.

(14) Членове 17 и 18 се заменят със следното:

„Член 17

1. При условие че предписаните в настоящата директива минимални нива на данъчно облагане се спазват средно за всяка стопанска единица, държавите-членки могат да прилагат при обичайното облагане на енергопотреблението намаления на облагането на енергийни продукти, използвани за отопление или за целите по член 8, параграф 2, буква б) и буква в), както и на електроенергията, в следните случаи:

а) в подкрепа на енергийно интензивна стопанска единица:

„Енергийно интензивна стопанска единица“ означава стопанска единица съгласно член 11, при която или закупените енергийни продукти и електроенергия възлизат на най-малко 3,0 % от стойността на продукцията, или съответно дължимият национален данък за тях представлява най-малко 0,5 % от добавената стойност. В рамките на това определение, държавите-членки могат да прилагат и по-ограничителни критерии, във връзка със стойността на продажбите, или с определения на съответния процес или сектор.

„Закупени енергийни продукти и електроенергия“ означава действителната стойност на закупената или генерираната енергия в рамките на стопанската единица. Тук се включват само електроенергията, топлинната енергия и енергийните продукти, които се използват за отопление или за целите, посочени в член 8, параграф 2, буква б) и буква в). Включват се всички данъци, с изключение на подлежащия на приспадане ДДС.

„Стойност на продукцията“ означава оборотът, включително пряко свързаните с цената на продукта субсидии, плюс или минус стойността на измененията в запасите от готова продукция, незавършеното производство и стоките и услугите, закупени за препродажба, минус стойността на закупените стоки и услуги за препродажба.

„Добавена стойност“ означава целият подлежащ на облагане с ДДС оборот, включително продажбите за износ, минус цялата стойност на подлежащите на облагане с ДДС покупки, включително вноса;

- б) в случаите, при които са сключени споразумения със стопански единици съгласно член 11 или с асоциации на такива стопански единици, или в случаите, при които се прилагат схеми за търгуеми разрешения или еквивалентни механизми, водещи до подобрения на енергийната ефективност.
2. При условие че предписаните в настоящата директива минимални нива на данъчно облагане се спазват средно за всяка стопанска единица, държавите-членки могат да прилагат при обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане намаления на облагането на енергийни продукти, използвани за отопление или за целите по член 8, параграф 2, буква б) и буква в), ако са сключени споразумения със съответните стопански единици съгласно член 11 или с асоциации на такива стопански единици, или ако се прилагат схеми за търгуеми разрешения или еквивалентни механизми, водещи до постигането на цели за намаляване на емисиите на CO<sub>2</sub>.
3. За целите на параграф 1 и параграф 2, „схеми за търгуеми разрешения“ означава такива схеми за търгуеми разрешения, които са различни от Схемата на ЕС по смисъла на Директива 2003/87/ЕО.

#### *Член 18*

1. Независимо от посоченото в член 4, параграф 3, Испания може да въведе разпоредби, предвиждащи възможност прилаганото от която и да е автономна общност в тази страна ниво на обичайното данъчно облагане върху енергопотреблението на областно равнище да е по-високо от съответните национални нива на данъчно облагане (областно диференциране). Приложимите разпоредби трябва да отговарят на следните условия:

а) прилаганото от която и да е автономна общност ниво на данъчно облагане не трябва да надхвърля съответното национално ниво на данъчно облагане с повече от 15 %;

б) в случай, че при движение от друга държава-членка към Испания на енергийни продукти под режим на отложено плащане на акциз е допусната нередовност, или се счита, че е допусната нередовност в Испания по смисъла на член 10 от Директива 2008/118/ЕО във връзка с тяхното облагане с акциз, лицето, обезпечило плащането съгласно член 18 от цитираната директива, не дължи плащане на разликата между прилаганото от автономната общност ниво на данъчно облагане и съответното национално ниво, освен ако това лице е взело участие в нередовността или нарушението.

2. Независимо от посоченото в член 4, параграф 3, Франция може да въведе разпоредби, предвиждащи възможност прилаганото ниво на обичайното данъчно облагане върху енергопотреблението в някои френски области да е по-високо от съответните национални нива на данъчно облагане (областно диференциране). Приложимите разпоредби трябва да отговарят на следните условия:

а) прилаганото от която и да е областна власт ниво на данъчно облагане не трябва да надхвърля съответното национално ниво на данъчно облагане с повече от 15 %;

б) в случай, че при движение от друга държава-членка към Франция на енергийни продукти под режим на отложено плащане на акциз е допусната нередовност, или се счита, че е допусната нередовност във Франция по смисъла на член 10 от Директива 2008/118/ЕО във връзка с тяхното облагане с акциз, лицето, обезпечило плащането съгласно член 18 от цитираната директива, не дължи плащане на разликата между прилаганото от областната власт ниво на данъчно облагане и съответното национално ниво, освен ако това лице е взело участие в нередовността или нарушението.

3. Португалия може да прилага по-ниски от предвидените в настоящата директива нива на обичайно данъчно облагане върху енергопотреблението по отношение на енергийните продукти и електроенергията, консумирани в автономните области на Азорските острови и Мадейра, с оглед да компенсира транспортните разходи, дължащи се на островния и разпокъсан характер на тези области.

4. Гърция може да прилага нива на обичайно данъчно облагане, по-ниски с до 0,6 евро на гигаджаул в сравнение с посочените в настоящата директива минимални нива за използвания като транспортно гориво газол и за бензина в департаментите Лесбос, Хиос, Самос, Додеканезите и Цикладите, както и на следните острови в Егейско море: Тасос, Северните Споради, Самотраки и Скирос.

5. България, Чешката република, Естония, Латвия, Литва, Унгария, Полша, Румъния и Словакия могат да прилагат, за употребите посочени в член 8 и член 9, преходен период до 1 януари 2021 г. за въвеждането на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане. Ако ЕС вземе решение за намаляване с повече от 20 % на емисиите на парникови газове до 2020 г. в сравнение с количествата от 1990 г., Комисията следва да проучи как се прилагат тези преходни периоди и, ако това е целесъобразно, да представи предложение за тяхното скъсяване и/или за изменение на посочените в приложение I минимални нива на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане.“

(15) Членове 18а и 18б се заличават.

(16) Член 20 се заменя със следното:

„Член 20

1. Само следните енергийни продукти са предмет на разпоредбите в Глава III и Глава IV от Директива 2008/118/ЕО:

а) продуктите с кодове по КН от 1507 до 1518, ако са предназначени за използване като отоплително или моторно гориво;

б) продуктите с кодове по КН 2707 10, 2707 20, 2707 30 и 2707 50;

в) продуктите с кодове по КН от 2710 11 до 2710 19 69. От друга страна, обаче, за продуктите с кодове по КН 2710 11 21, 2710 11 25 и 2710 19 29, разпоредбите в Глава III и Глава IV от Директива 2008/118/ЕО се отнасят само за случаите на транспортиране за стопански цели на разположен в контейнер неупакован продукт (bulk commercial movements);

г) продуктите с код по КН 2711 (с изключение на продуктите с кодове 2711 11, 2711 21 и 2711 29);

д) продуктите с код по КН 2901 10;

е) продуктите с кодове по КН 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 и 2902 44;

ж) продуктите с код по КН 2905 11 00, които не са от синтетичен произход, ако са предназначени за използване като отоплително или моторно гориво;

з) продуктите с кодове по КН 2909 19 10 и 3824 90 91;

и) продуктите с кодове по КН 2207, 2208 90 91 и 2208 90 99, ако са предназначени за употреба като отоплително или моторно гориво и са денатурирани в съответствие с посоченото в член 27, параграф 1, буква а) и буква б) от Директива 92/83/ЕО;

й) продуктите с кодове по КН от 2909 19 90, 3823 19 90 и 3824 90 97, ако са предназначени за употреба като отоплително или моторно гориво;

к) продуктите с код по КН 3811.

2. Държавите-членки могат, въз основа на двустранни споразумения, да се освобождават от някои или всички разпоредби от Глава III и Глава IV от Директива 2008/118/ЕО по отношение на някои или всички продукти, посочени в параграф 1 от настоящия член, доколкото те не са предмет на член 7, член 8 и член 9 от настоящата директива. Такива споразумения няма да засягат държави-членки, които не са страна по тях. Всички такива двустранни споразумения следва да бъдат съобщени на Комисията, която от своя страна информира останалите държави-членки.“

(17) Член 21 се изменя както следва:

а) в параграф 1 „Директива 92/12/ЕИО“ се заменя с „Директива 2008/118/ЕО“;

б) параграф 2 се заличава;

в) в първата и четвъртата алинеи на параграф 5, думите „за целите на прилагането на членове 5 и 6 от Директива 92/12/ЕИО“ се заменят със „за целите на прилагането на членове 2 и 7 от Директива 2008/118/ЕО“.

(18) В член 24, параграф 2 се заменя със следното:

„2. За целите на настоящия член:

„стандартни резервоари“ означава:

- резервоарите, които са монтирани за постоянно в моторни превозни средства от производителя или от трета страна и които, съгласно регистрационните документи или сертификата за техническа изправност на превозното средство, съответстват на действащите технически изисквания и изисквания за сигурност, и чието постоянно оборудване позволява горивото да се използва направо както за задвижване на превозното средство, така и, където е целесъобразно, за работата на хладилни и други системи по време на превода. Газовите резервоари, монтирани в моторни превозни средства, предназначени за прякото използване на газ като гориво и резервоарите, монтирани към други системи, с които може да е оборудвано превозното средство, също се считат за стандартни резервоари;
- резервоарите, които са монтирани за постоянно в специален контейнер от производителя или от трета страна и които, съгласно регистрационните документи на контейнера, съответстват на действащите технически изисквания и изисквания за безопасност, и чието траен монтаж позволява по време на транспортирането директно подаване на гориво за работата на хладилни или други системи, с които са оборудвани специалните контейнери.

„Специален контейнер“ означава всеки контейнер, оборудван със специално проектирано оборудване за охладителни системи, кислородни системи, системи за топлинна изолация или други системи.“

(19) Член 27 се заменя със следното:

*„Член 27*

*Упражняване на делегираните правомощия*

1. Правомощието да приема делегирани актове по член 2, параграф 5, се предоставя на Комисията за неопределен срок.
2. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията следва да нотифицира за него Съвета.
3. Правомощията за приемане на делегирани актове се предоставят на Комисията при условията, посочени в членове 27а и 27б.“

(20) Добавят се следните членове 27а, 27б и 27в:

*„Член 27а*

*Оттегляне на делегирани правомощия*

1. Съветът може по всяко време да отмени делегирането на правомощия по член 2, параграф 5.
2. Ако Съветът започне вътрешна процедура за вземане на решение дали да отмени делегирането на правомощия, той следва да се постарее да информира Комисията в разумен срок, преди да вземе окончателно решение, като посочи делегираните правомощия, които могат да бъдат отменени, както и евентуалните причини за отмяната.

3. С решението за отмяна се прекратяват делегираните правомощия, посочени в това решение. Решението влиза в сила незабавно или на посочена в него по-късна дата. Решението не засяга валидността на делегираните актове, които вече са влезли в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

#### Член 27б

##### *Възражения срещу делегирани актове*

1. Съветът може да възрази срещу даден делегиран акт в срок от [три] месеца от датата на нотификацията.

2. Ако при изтичането на този срок Съветът не е възразил срещу делегирания акт, последният се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на датата, посочена в него.

Делегираният акт може да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на посочения срок, ако Съветът е информирал Комисията за намерението си да не повдига възражения.

3. Ако Съветът представи възражения срещу даден делегиран акт, той не влиза в сила. Съветът следва да посочи причините за своето възражение срещу делегирания акт.

#### Член 27в

##### *Уведомяване на Европейския парламент*

Европейският парламент следва да бъде уведомяван за приемането на делегирани актове от Комисията, както и за всяко възражение срещу тях или за отмяна на делегирането на правомощия от Съвета.“

(21) Член 29 се заменя със следното:

#### „Член 29

На всеки пет години, като първият път следва да бъде преди края на 2015 г., Комисията следва да представя на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива и, ако е целесъобразно — предложение за нейното изменение.

В доклада на Комисията следва, наред с други неща, да бъдат разгледани: минималното ниво на обвързаното с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане, въздействието на нововъведенията и техническия прогрес — по-специално по отношение на енергийната ефективност, използването на електроенергия в транспорта, и обосновката на данъчните освобождавания и намаления, формулирани в настоящата директива (включително за горивата, използвани във въздухоплаването и морското корабоплаване). В доклада следва да бъде взето предвид правилното функциониране на вътрешния пазар, реалната стойност на минималните нива на данъчно облагане и по-широкообхватните цели на Договора.

При всички случаи, списъкът на секторите или подсекторите, за които се счита, че са изложени на значителен риск от изместване на въглеродни емисии, необходим за целите по член 14а от настоящата директива, подлежи на периодично преразглеждане, като се отчита по-специално наличието на новопоявяващи се данни.“

(22) Приложение I се заменя с текста в приложението към настоящата директива.

(23) Приложения II и III се заличават.

## *Член 2*

1. Държавите-членки трябва да приемат и публикуват законовите, подзаконовите и нормативните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива, най-късно до 31 декември 2012 г. Те трябва незабавно да съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и да прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Те трябва да въведат в сила тези разпоредби от 1 януари 2013 г.

При приемането от държавите-членки на разпоредбите по първа и трета алинеи, тези разпоредби трябва да съдържат позоваване на настоящата директива, или трябва да са придружени от такова позоваване при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваването се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки трябва да съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

## *Член 3*

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

## *Член 4*

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел,

*За Съвета*  
*Председател*

## ПРИЛОЖЕНИЕ

### „ПРИЛОЖЕНИЕ I

Таблица А. — Минимални нива на данъчно облагане на моторни горива, използвани за употребите по член 7, приложими от 1 януари 2013 г.

	Обвързано с емисиите на CO <sub>2</sub> данъчно облагане	Обичайно данъчно облагане върху енергопотреблението	Обичайно данъчно облагане върху енергопотреблението	Обичайно данъчно облагане върху енергопотреблението
	1 януари 2013 г.	1 януари 2013 г.	1 януари 2015 г.	1 януари 2018 г.
Бензин Кодове по КН: 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 и 2710 11 59	20 €/t CO <sub>2</sub>	9,6 €/GJ	9,6 €/GJ	9,6 €/GJ
Газьол Кодове по КН: 2710 19 41 до 2710 19 49	20 €/t CO <sub>2</sub>	8,2 €/GJ	8,8 €/GJ	9,6 €/GJ
Керосин Кодове по КН: 2710 19 21 и 2710 19 25	20 €/t CO <sub>2</sub>	8,6 €/GJ	9,2 €/GJ	9,6 €/GJ
Втечен нефтен газ (LPG) Кодове по КН: 2711 12 11 до 2711 19 00	20 €/t CO <sub>2</sub>	1,5 €/GJ	5,5 €/GJ	9,6 €/GJ
Природен газ Кодове по КН: 2711 11 00 и 2711 21 00	20 €/t CO <sub>2</sub>	1,5 €/GJ	5,5 €/GJ	9,6 €/GJ



Таблица Б. — Минимални нива на данъчно облагане на моторни горива, използвани за употребата по член 8, параграф 2, приложими от 1 януари 2013 г.

	Обвързано с емисиите на CO <sub>2</sub> данъчно облагане	Обичайно данъчно облагане върху енергопотреблението
Газьол Кодове по КН: 2710 19 41 до 2710 19 49	20 €/t CO <sub>2</sub>	0,15 €/GJ
Керосин Кодове по КН: 2710 19 21 и 2710 19 25	20 €/t CO <sub>2</sub>	0,15 €/GJ
Втечен нефтен газ (LPG) Кодове по КН: 2711 12 11 до 2711 19 00	20 €/t CO <sub>2</sub>	0,15 €/GJ
Природен газ Кодове по КН: 2711 11 00 и 2711 21 00	20 €/t CO <sub>2</sub>	0,15 €/GJ

Таблица В. — Минимални нива на данъчно облагане на отоплителни горива, приложими от 1 януари 2013 г.

	Обвързано с емисиите на CO <sub>2</sub> данъчно облагане	Обичайно данъчно облагане върху енергопотреблението
Газьол Кодове по КН: 2710 19 41 до 2710 19 49	20 €/t CO <sub>2</sub>	0,15 €/GJ
Котелно гориво (мазут) Кодове по КН: 2710 19 61 до 2710 19 69	20 €/t CO <sub>2</sub>	0,15 €/GJ
Керосин Кодове по КН: 2710 19 21 и 2710 19 25	20 €/t CO <sub>2</sub>	0,15 €/GJ
Втечен нефтен газ (LPG) Кодове по КН: 2711 12 11 до 2711 19 00	20 €/t CO <sub>2</sub>	0,15 €/GJ
Природен газ Кодове по КН: 2711 11 00 и 2711 21 00	20 €/t CO <sub>2</sub>	0,15 €/GJ
Въглища и кокс Кодове по КН: 2701, 2702 и 2704	20 €/t CO <sub>2</sub>	0,15 €/GJ

Таблица Г. — Минимални нива на данъчно облагане на електроенергията, приложими от 1 януари 2013 г.

	Обвързано с емисиите на CO <sub>2</sub> данъчно облагане	Обичайно данъчно облагане върху енергопотреблението
Електроенергия Код по КН 2716		0,15 €/GJ <sup>44</sup>

## ПРАВЕН ФИНАНСОВ РАЗЧЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА

### 1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

#### 1.1. Наименование на предложението/инициативата

Преразглеждане на Директива 2003/96/ЕО

#### 1.2. Съответна(и) област(и) на политиката в структурата на УД/БД<sup>22</sup>

14 05 Данъчна политика

#### 1.3. Естество на предложението/инициативата

Предложението/инициативата се отнася за **ново действие**

Предложението/инициативата се отнася за **ново действие след пилотен проект/подготвителна дейност**<sup>23</sup>

Предложението/инициативата се отнася за **удължаване на съществуващо действие**

Предложението/инициативата се отнася за **действие, пренасочено към ново действие**

#### 1.4. Цели

##### 1.4.1. Многогодишна(и) стратегическа(и) цел(и) на Комисията, към която(които) е насочено(а) предложението/инициативата

Устойчив растеж — за ресурсно по-ефективна, по-екологосъобразна и по-конкурентноспособна икономика („Европа 2020“)

##### 1.4.2. Специфична(и) цел(и) и съответна(и) дейност(и) по УД/БД

Специфична цел № 3

Разработване на нови данъчни инициативи и действия, в подкрепа на целите по политиките на ЕС (например в областта на екологичната и енергийната политика)

Съответна(и) дейност(и) по УД/БД

Дял 14 Данъчно облагане и митнически съюз УД 05 Данъчна политика

<sup>22</sup>

УД: управление по дейности; БД: бюджет, основан на дейностите.

<sup>23</sup>

Както е посочено в член 49, параграф 6, буква а) или буква б) от Финансовия регламент.

#### 1.4.3. Очакван(и) резултат(и) и въздействие

Да се посочат въздействията, които предложението/инициативата би трябвало да окаже върху бенефициерите/целевите групи.

Съгласуваност на Директивата за енергийното данъчно облагане с приоритетите на Стратегията „Европа 2020“ и съгласуваност със Схемата за търговия с емисии (ETS)

Да отпаднат от сега действащата директива стимулите, пораждащи вреди за околната среда; да се въведат положителни стимули, например за биогоривата.

Принос за намаление на емисиите на CO<sub>2</sub>, за увеличение на работната заетост и за икономически растеж.

Последователно третиране на енергоносителите в Директивата за енергийното данъчно облагане и създаване на равноправни условия за различните потребители на енергия.

#### 1.4.4. Показатели за резултатите и въздействието

Да се посочат показателите за наблюдение на изпълнението на предложението/инициативата.

Ценови сигнал по отношение на емисиите на CO<sub>2</sub> в секторите, попадащи извън Схемата за търговия с емисии (ETS).

Реална имплицитна данъчна ставка за енергопотреблението (ITR за енергопотреблението)

### 1.5. Основания за предложението/инициативата

#### 1.5.1. Изискване (изисквания), които трябва да бъдат спазени в краткосрочен или дългосрочен план

ЕС си е поставил редица сериозни и правнообвързващи цели в областта на изменението на климата и енергетиката, които трябва да бъдат постигнати до 2020 г. Те са формулирани в Стратегията „Европа 2020“, чийто приоритет е постигането на устойчив растеж и на една ресурсно по-ефективна, по-екологосъобразна и по-конкурентноспособна икономика.

#### 1.5.2. Добавена стойност от участието на ЕС

Въпросите в областта на изменението на климата и енергетиката са с европейски мащаб. Наличието на координирано действие е от съществено значение за постигане на общите цели в тези области.

#### 1.5.3. Изводи от подобен опит в миналото

Няма.

#### 1.5.4. Съгласуваност и евентуална синергия с други подобни инструменти

С предложението се формулира рамка за прилагане на обвързано с емисиите на CO<sub>2</sub> данъчно облагане в областите, които остават извън обхвата на Европейската схема за търговия с емисии (EU ETS), като по този начин се допълва създадения от тази Схема ценови сигнал за въглеродните емисии. Всяко припокриване между тези два инструмента се избягва, с оглед да се осигури съгласуваност с Европейската схема за търговия с емисии и да се избегнат евентуалните загуби по един икономически ефективен начин.

Предложението представлява принос за постигането на целите на Стратегията „Европа 2020“. По-специално, то дава възможност на държавите-членки да оптимизират потенциала на данъчната система да благоприятства устойчивия икономически растеж, да насърчава създаването на работни места и инвестициите и да допринася за постигането на нашите по-широкообхватни социални и екологични цели.

#### 1.6. Продължителност и финансово въздействие

Предложението няма финансово въздействие върху ЕС.

Предложение/инициатива с **ограничена продължителност**

- Предложение/инициатива в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ
- Финансово въздействие от ГГГГ до ГГГГ

Предложение/инициатива с **неорганичен срок на действие**

- Осъществяване с начален период на дейността от ГГГГ до ГГГГ,
- последвано от пълномащабно действие.

#### 1.7. Предвиден(и) метод(и) на управление<sup>24</sup>

Предложението няма финансово въздействие върху ЕС.

**Пряко централизирано управление** от Комисията

**Централизирано непряко управление** с делегиране на задачи по правоприлагането на:

- изпълнителни агенции
- органи, създадени от Общностите<sup>25</sup>
- национални публични органи/органи с мисия за публични услуги

<sup>24</sup> Подробни данни относно методите на управление и препратки към Финансовия регламент са на разположение на уебсайта „Бюджет“: [http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag\\_en.html](http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html)

<sup>25</sup> Както е посочено в член 185 от Финансовия регламент.

–  лица, натоварени с изпълнението на специфични действия в съответствие с дял V от Договора за Европейския съюз, определени в съответния основен акт по смисъла на член 49 от Финансовия регламент

**Споделено управление** с държавите-членки

**Децентрализирано управление** с трети държави

**Съвместно управление** с международни организации *(да се уточни)*

*Ако са посочени два или повече методи на управление, моля, представете подробности в раздел „Коментари“.*

Коментари

## **2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ**

Предложението няма финансово въздействие върху бюджета на ЕС.

### **2.1. Правила за мониторинг и докладване**

*Да се посочат честотата и условията.*

### **2.2. Система за управление и контрол**

*2.2.1. Установен(и) риск(ове)*

*2.2.2. Предвиден(и) метод(и) на контрол*

### **2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности**

*Да се посочат съществуващите или предвидените мерки за превенция и защита.*

**3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА  
ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА**

Предложението няма финансово въздействие върху ЕС.